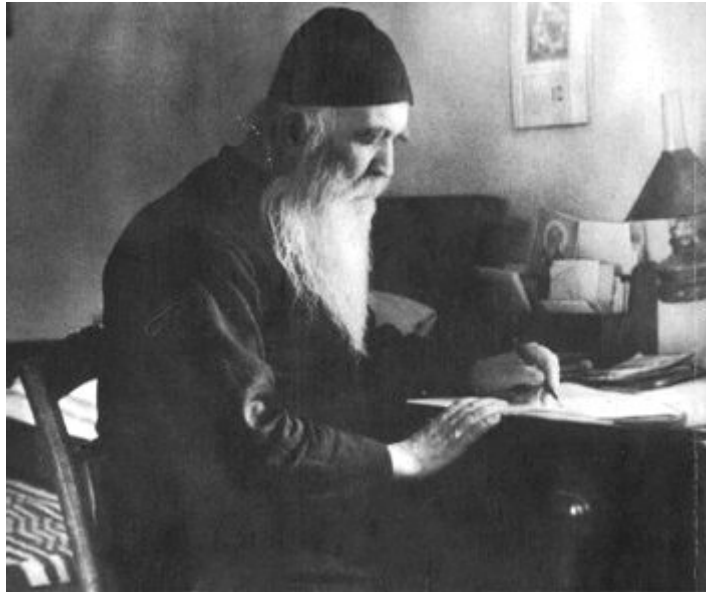

Τα τέσσερα “όπλα” κατά των πειρασμών

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου

Όσες φορές σᾶς προσβάλλει ὁ ἐχθρὸς (διάβολος) εἴτε μὲ κάποιο πάθος εἴτε μὲ μελαγχολία, μὲ τὴν ἀμέλεια, τὴν ἀπελπισία, ἀρπάξτε ἀμέσως τὸ ὄπλο τῆς προσευχῆς, καὶ θὰ δεῖτε πόσο γρήγορα ἐξαφανίζεται καὶ δὲ μένει οὔτε ἵχνος τῆς παρουσίας του. Ὄταν σᾶς πολεμᾷ ὁ ἐχθρὸς νὰ ζητᾶτε τὴ βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ φύλακα Ἀγγελοῦ τῆς ψυχῆς σας καὶ ὅλων τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων.

Μαζὶ μὲ τὴν προσευχή σας νὰ λέτε τὴ δυσκολία σας σὲ πνευματικὸ ἱερέα, ἀλλὰ νὰ ζητᾶτε καὶ τὶς προσευχὲς καὶ συμβουλὲς τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σας, διότι ἓνας ἀδελφὸς ποὺ βοηθῆται ἀπὸ ἄλλον ἀδελφό, γίνεται δυνατὸς σὰν τὴν ὀχυρωμένη πόλη. Γιὰ ὅλα αὐτὰ χρειάζεται νὰ ἀσκεῖτε βία στὸν ἑαυτὸ σας, νὰ ἐνεργεῖτε γρήγορα καὶ μὲ γεναιότητα.

Να μεταχειρισθεῖς τέσσερα ὄπλα, ἀκαταμάχητα, κατὰ τῶν πειρασμῶν. Μὲ αὐτὰ τὰ ὄπλα, ἂν βέβαια τὰ χρησιμοποιεῖς μὲ μεγάλη προσοχή, δεξιότητα, προθυμία καὶ ἀνδρεία, ὅχι μόνο θὰ μείνεις ἄτρωτος καὶ ἀβλαβὴς ἀπὸ τὰ.... βέλη καὶ τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν νικήσεις καὶ θὰ τὸν ἀφανίσεις.

Πρῶτο ὄπλο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ποὺ σκέφτεται καὶ στοχάζεται καλὰ πῶς ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρὼν, καὶ πάντοτε εἶναι μπροστὰ του, μέρα καὶ νύχτα σὲ κάθε περίσταση, δὲν μπορεῖ νὰ

ἀμαρτήσῃ. Διότι, ἀφοῦ φοβᾶται νὰ ἀμαρτήσῃ μπροστὰ σὲ ἕνα τιποτένιο ἄντρα ἢ γυναίκα, ἀκόμη καὶ μπροστὰ σὲ ἕνα μικρὸ παιδί, πὼς θὰ τολμήσῃ νὰ ἀμαρτήσῃ μπροστὰ στὸν Παντοδύναμο Θεό, ποὺ Τὸν τρέμουν τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ὅλα τὰ κτίσματα ποὺ ἀναπνέουν, καὶ ποὺ μὲ ἕνα νεῦμα Τοῦ σαλεύει ὅλη ἡ γῆ;

Δεύτερο ὄπλο εἶναι νὰ συνηθίσῃς νὰ λὲς ἀκατάπαυστα τὴν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον μέ». Αὕτῃ τὴν εὐχὴ νὰ ἀρχίζεις νὰ τὴ λὲς, μόλις σηκωθεῖς τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι σου. Νὰ τὴ λὲς καὶ ὅταν περπατᾷς στὸ δρόμο καὶ ὅταν μπαίνεις στὸ αὐτοκίνητο, στὸ τρένο, στὸ πλοῖο, στὸ ἀεροπλάνο• καὶ ἐνῶ ἐργάζεσαι, τρῶς, πίνεις, καὶ σὲ κάθε ὥρα καὶ περίσταση. Ἀλλὰ νὰ τὴ λὲς μὲ τὴν καρδιά σου, μὲ πίστη εὐλάβεια, ἀγάπη, πόθο καὶ βία. Ὅχι τὸ στόμα νὰ λέει: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά νὰ λένε ἄλλα, καὶ μάλιστα πονηρὰ καὶ ἀντίθετα.

Τρίτο ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ταπείνωση δηλ. νὰ μὴν ὑψηλοφρονεῖς, ἀλλὰ τὸ φρόνημά σου νὰ εἶναι ταπεινὸ. Νὰ ἔχεις τὴν αἴσθηση πὼς ὅ,τι ἔχεις δὲν εἶναι δικό σου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Δηλ. τὸ σῶμα σου καὶ ἡ ψυχὴ, ἡ υἡγεία καὶ ἡ δύναμη, ἡ σοφία, ὁ πλοῦτος καὶ ὅτι ἄλλο ἔχεις, ἀκόμη καὶ οἱ ἀρετές, οἱ ἀγαθοεργίες, οἱ προσευχές, οἱ νηστείες, οἱ ἐλεημοσύνες, ὅλα, ὅλα εἶναι χαρίσματα τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὸν ὁποῖο δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε κανένα καλὸ. Ὅταν λοιπὸν ἔχεις ταπεινὸ φρόνημα, θὰ σὲ σκεπάζει καὶ θὰ σὲ φυλάει ὁ Θεός. Γιατί ὁ Θεὸς συγκινεῖται μὲ τὸν ταπεινὸ καὶ τὸν προσέχει, ὅπως λέει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὸ βιβλίον τῶν Παροιμιῶν. Ὅταν στίς καρδιὰς τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων ἀναπαύεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, πὼς εἶναι δυνατὸ νὰ πλησιάσῃ ὁ διάβολος;

Τέλος, τέταρτο ὄπλο κατὰ τῶν παγίδων καὶ τῶν πειρασμῶν τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ καθαρὴ, ἡ ἀληθινὴ, ἡ ὁλόψυχη.

Ὅποιος ἔχει αὐτὴ τὴν ἀγάπη ἔχει μαζί του τὸ Θεό, ποὺ εἶναι ἀγάπη: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4, 16). Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει μαζί του τὸ Θεὸ προστάτη καὶ βοηθό, τότε ποιὸν θὰ φοβηθεῖ; Ὅπου φῶς, φεύγει τὸ σκοτάδι• ὅπου ἀλήθεια, φυγαδεύεται τὸ ψεῦδος• ὅπου ὁ Θεός, φεύγει σὰν ἀστραπὴ ὁ διάβολος.

Αὐτὰ τὰ τέσσερα ὄπλα λοιπὸν νὰ μεταχειρίζεσαι καὶ νὰ παρακαλᾷς τὸ Θεὸ νὰ σὲ βοηθᾷ καὶ νὰ σὲ στηρίζει.

Καί, ἂν σὰν ἄνθρωπος τραυματιστεῖς ἀπὸ τὸν διάβολο, νὰ τρέχεις ἀμέσως στὸν γιατρό, στὸν πνευματικόν, στὴ μετάνοια καὶ ἐξομολόγηση. Νὰ ζητήσῃς θεραπείαν καὶ θὰ τὴν ἔχεις